

[Svend Heiselberg]

tens artikel 7, der forbyder »al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet«. Men når det er sagt, må jeg erindre om, at vi så sent som i tirsdags har indgået en fiskeriaftale med de øvrige EF-lande. 7 års vedvarende diskussioner om en fiskeriaftale må nu forventes at være bilagt, og hermed er der ikke tale om en fiskerikrig. Ej heller er der tale om nogen krigsomkostninger.

Der er i aftalen vedtaget visse grænseordninger, som skal respekteres af bl.a. de danske fiskere. Det tror vi også på at fiskerne vil gøre. Modsat må vi sige, at hvis ikke de respekterer den indgåede aftale, kan den danske stat ikke dække eventuelle bøder og udgifter ved sagsanlæg m.v.

Der kunne siges mange ting om den fiskeripolitiske situation, men da der, siden dette forslag blev diskuteret, er sket en afklaring, mener jeg ikke, at der er grundlag for en lang diskussion. Fremskridtspartiet kan have sin opfattelse, og det respekterer vi fuldt ud, men under hensyn til nødvendigheden af, at der kom en fiskeriaftale i stand, har Danmark også måttet acceptere, at vi ikke kan få et frit fiskeri, ligesom Vesttyskland og England har måttet acceptere, at de fik beskåret deres højsøfiskeri til en tredjedel på grund af fiskerigrænseudvidelsen. Jeg må også erindre om, at vi den 31. maj 1980 godkendte, at der skulle gives kompensation for tab ved tredjelandes fiskeri inden for EF-fiskeriområdet.

Jeg skal gerne medgive fremskridtspartiet, at venstre ikke jubler over det opnåede resultat. Derfor må vi også allerede nu gøre gældende, at ved sildefiskeri i den nordlige del af Nordsøen må Danmark i høj grad tilgodeses. Ligeledes må de videre forhandlinger om Svalbard give grund til at tro, at vi kan opnå forbedringer senere, der kan komme Danmark til gavn. Så vores bestræbelser for en bedre fiskeriaftale på længere sigt er ikke afsluttet. Vi bliver aldrig færdige, men er altid på vej.

Med disse bemærkninger må venstre afvise det af fremskridtspartiet fremsatte forslag, og vi vil opfordre fremskridtspartiet til at trække forslaget tilbage.

Bjørn Poulsen (SF):

Som vi allerede har hørt, er der jo indgået en fiskeriaftale inden for EF. Det er en fiske-

riaftale, som vi i SF ikke er glade for, det er jo ikke nogen hemmelighed. Vi mener, at det er en aftale, der er for mange måske'er i, og som der er for lidt konkret i. Venstres ordfører taler om, at der er sket en afklaring, men det er i hvert fald ingen afklaring om aftalen. Den eneste afklaring, der er sket, er, at vi har fået en aftale. Den afklaring, der kommer hen ad vejen, er jeg bange for bliver lidt skuffende, også for dansk fiskeri.

Med hensyn til dette forslag, som må siges i allerhøjeste grad at være uaktuelt nu, kan jeg kun sige, at et forslag af denne art kan vi i hvert fald ikke støtte. Vi kan godt se, at der kunne være opstået situationer, hvor den danske stat f.eks. sammen med fiskeriets organisationer sagde: o.k., vi støtter nogle enkelte udvalgte fiskere i at fiske i f.eks. farvande, der er kommet ind under en national ordning, og så hjalp disse mennesker både økonomisk og juridisk til en kamp imod EF og EF-Domstolen. Men at åbne op vidt og bredt, hvad dette forslag sådan set peger på, ville for os at se i hvert fald være hovedløs gerning. Det ville også betyde, at man samtidig skulle til at dække omkostningerne ved hr. Kent Kirks valgkampagne, og det vil vi i hvert fald under ingen omstændigheder være med til. Det er 100 pct. sikkert.

Vi må altså afvise forslaget. Jeg skal ikke opfordre forslagsstillerne til at trække noget tilbage. Det er jo vores grundlovssikrede ret at fremsætte forslag, men vi må vel nok alle erkende, at forslaget ikke længere er aktuelt.

Erlendsson (FP):

»Jeg siger ikke, at tiden er ond. Jeg siger, at den er ussel«. Det skrev Søren Kierkegaard for 150 år siden. Denne hårde dom over Kierkegaards egen samtid må i dag vække genklang hos alle danske. Dommen kan her og nu konkretiseres som en dom over den danske regering, den borgerlige regering, der slapt og fejlt har bøjet sig for uretten og dermed trukket tæppet bort under Danmarks tredjestørste eksporterhverv.

Med rette kunne særlig fiskeskipper Kent Kirk bruge Søren Kierkegaards formulering. På sin egen måde har han allerede sagt det så tydeligt, at ingen kan være i tvivl. Det var pinligt i radioen at høre udenrigsministeren forsøge at latterliggøre Kirk, netop da han var på vej ind i det farvand, som den britiske